

UCHWAŁA Nr 957 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1953 r.

w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł.

Wychodząc z założenia, że ceny środków produkcji (narzędzi i przedmiotów pracy) przeznaczonych do zużycia produkcyjnego w obrębie gospodarki uspołecznionej powinny być ustalane na poziomie jak najbardziej zbliżonym do ich kosztu własnego, oraz w celu wzmocnienia roli ceny jako bodźca ekonomicznego dla wzrostu produkcji, obniżenia kosztów własnych produkcji i pogłębiania rozrachunku gospodarczego, na podstawie art. 2 i 3 dekreту z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Postanowienia niniejszej uchwały dotyczą:

1) cen zbytu narzędzi i przedmiotów pracy — z wyjątkiem narzędzi i przedmiotów pracy (maszyn, narzędzi, materiałów itd.) przeznaczonych do sprzedaży na rzecz ludności — wytwarzanych przez jednostki podległe:

- a) Ministrowi Górnictwa,
- b) „ Hutnictwa,
- c) „ Energetyki,
- d) „ Przemysłu Maszynowego,
- e) „ „ Chemicznego,
- f) „ „ Lekkiego,
- g) „ „ Materiałów Budowlanych,
- h) „ „ Drzewnego i Papierniczego,
- i) „ „ Rolnego i Spożywczego,
- j) „ „ Mięsnego i Mleczarskiego,
- k) „ Budownictwa Przemysłowego,
- l) „ „ Miast i Osiedli,
- ł) „ Leśnictwa,
- m) „ Rolnictwa,
- n) „ Kolei,
- o) „ Transportu Drogowego i Lotniczego,
- p) „ Żeglugi,
- r) „ Skupu;

2) opłat za roboty (usługi) przemysłowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe ministrom wymienionym w pkt 1, z wyjątkiem usług świadczonych na rzecz ludności.

2. Ceny zbytu narzędzi i przedmiotów pracy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zwane są dalej „cenami”, opłaty za roboty (usługi) przemysłowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zwane są dalej „opłatami”.

3. Wykaz podany w ust. 1 pkt 1 może być uzupełniony lub zmieniony przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zgodnie z zaliczeniem przedsiębiorstw do przemysłu wielkiego i średniego.

§ 2. 1. Ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów ustalone będą na poziomie zapewniającym pokrycie średnich planowanych kosztów własnych przedsiębiorstw produkujących dany artykuł (grupę artykułów) — z dodaniem planowego zysku w wysokości nie przekraczającej 5%.

2. W przypadku gdy co najmniej 60% ogólnej ilości produkcji danego artykułu lub grupy artykułów produkowanych jest przez przedsiębiorstwa podległe jednemu centralnemu zarządowi lub kilku centralnym zarządom wchodzącym w skład jednego ministerstwa — ceny zbytu tych artykułów ustalone będą na poziomie zapewniającym pokrycie planowanych kosztów własnych tych przedsiębiorstw — z dodaniem planowego zysku w wysokości nie przekraczającej 5%.

3. Ceny ustalone zgodnie z ust. 1 i 2 oraz §§ 3 — 5 obowiązują wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego. W razie rozpoczęcia przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego produkcji artykułów, na które ustalone zostały już ceny zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 oraz §§ 3 — 5, ceny te obowiązywać będą te przedsiębiorstwa.

§ 3. W przypadku gdy ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów obliczone zgodnie z przepisami § 2 odbiegają znacznie od ustalonych już cen artykułów podobnych — ceny tych artykułów powinny być ustalone we właściwej relacji do cen artykułów podobnych.

§ 4. Ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów, obliczone zgodnie z przepisami § 2, mogą odbiegać od średnich planowych kosztów własnych — z dodaniem planowego zysku — w przypadkach gdy ustalenie ceny odbiegającej od kosztów własnych:

- 1) stwarza bodźce ekonomiczne do oszczędnej gospodarki środkami produkcji, w szczególności do umożliwienia zastępowania artykułów bardziej deficytowych niedeficytowymi lub mniej deficytowymi,
- 2) oddziałuje na poprawę asortymentową jakości (gatunkowości) oraz obniżenie kosztów własnych produkcji i zabezpieczenie wykonania ustalonych planem asortymentów,
- 3) umożliwia prawidłowe kształtowanie się kosztów własnych ze względu na występujące różnice jakościowe surowców lub materiałów,
- 4) wynika z konieczności ustalenia we właściwej relacji cen na wzajemnie zastępowalne narzędzia i przedmioty pracy ze względu na użyteczność tych narzędzi i przedmiotów,
- 5) dotyczy nowouruchomionej, produkcji o przejściowo wysokich kosztach wytwarzania,
- 6) dotyczy artykułów produkowanych również przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego lub stanowiących uzupełnienie dostaw pochodzących z importu.

§ 5. W przypadku gdy surowce i materiały będące w istocie środkami konsumpcji mają być zużywane do produkcji innych środków konsumpcji, będą one nabywane przez producentów po cenach zbytu wynikających z cen detalicznych pomniejszych o marżę handlową.

§ 6. 1. Zmiany obowiązujących cen poszczególnych artykułów lub ich grup mogą być dokonywane, o ile nie powoduje to naruszenia ogólnego poziomu cen w danej branży. Podział artykułów na branże zawarty jest w wykazie artykułów do planowania zaopatrzenia, ustalonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

2. Zmiany cen powodujące zmianę ogólnego poziomu cen danej branży dokonywane będą na podstawie wytycznych Rady Ministrów.

§ 7. 1. Opłaty za roboty (usługi) przemysłowe ustala się w wysokości planowego kosztu własnego tych robót z dodaniem planowego zysku.

2. Za roboty przemysłowe uważa się roboty przemysłowe w rozumieniu instrukcji nr 78a w sprawie ogólnych zasad opracowania narodowego planu gospodarczego, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 146 z dnia 2 maja 1952 r. i instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu techniczno-przemysłowo-finansowego przemysłu wielkiego i średniego.

§ 8. Przepisy niniejszej uchwały nie naruszają przepisów uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1304).

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 9 grudnia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*